

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Gąsior – Majchrowska

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Rytych

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim: Waldemara Szymańskiego

po rozpoznaniu w dniach: 23 października 2018 roku i 21 marca 2019 roku

sprawy:

S. B.

syna B. i A. z domu P.

urodzonego w dniu (...) w R.

oskarżonego o to, że:

W dniu 29 grudnia 2017 roku w miejscowości J. na drodze (...), gm. U., pow. (...), woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,46 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki S. (...) o nr. rej. (...) będąc wcześniej prawomocnie skazanym przez sąd za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

To jest o czyn z art. 178a § 4 KK

1. oskarżonego **S. B.** w miejsce zarzucanego mu czynu opisanego w akcie oskarżenia uznaje za winnego tego, że w dniu 29 grudnia 2017 roku około godziny 08:15 w miejscowości J. na drodze (...), gmina U., powiat (...), województwo (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o zawartości przekraczającej 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 k.k. i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza oskarżonemu karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 k.k., art. 69 § 2 k.k., art. 70 § 1 k.k., art. 73 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza oskarżonemu na okres próby 2 (dwóch) lat i oddaje oskarżonego we wskazanym okresie próby pod dozór kuratora sądowego;
3. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
4. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 575,85 (pięćset siedemdziesiąt pięć 85/100) złotych tytułem poniesionych w sprawie wydatków i wymierza mu opłatę w wysokości 180 (sto osiemdziesiąt) złotych.

UZASADNIENIE

Oskarżyciel publiczny – Prokurator Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim postawił oskarżonemu S. B. zarzut popełnienia czynu polegającego na tym, że :

– w dniu 29 grudnia 2017 roku w miejscowości J. na drodze (...), gm. U., pow. (...), woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości 0,46 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki S. (...) o nr. rej. (...) będąc wcześniej prawomocnie skazanym przez sąd za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, **to jest czynu z art. 178a§4 k.k.**

* * *

W dniu 9 kwietnia 2019 roku Prokurator Prokuratury Rejonowej w Tomaszowie Mazowieckim wystąpił z wnioskiem o sporządzenie uzasadnienia **w zakresie kary i środków karnych** orzeczonych wobec oskarżonego S. B..

* * *

Zważywszy na powyższe, ograniczono zakres uzasadnienia do wyjaśnienia podstawy prawnej tego wyroku oraz rozstrzygnięcia o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu (art. 424 § 3 k.p.k.).

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zauważyć należy, iż Sąd zmienił opis czynu przypisanego, albowiem doszło do zatarcia uprzednich skazań **S. B.** za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, co potwierdziła aktualna karta karna dotycząca oskarżonego (tak też w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 10.05.2018 r., III KK 148/18, L.).

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu oskarżony **S. B.** swoim zachowaniem polegającym na tym, że w dniu 29 grudnia 2017 roku około godziny 08:15 w miejscowości J. na drodze (...), gmina U., powiat (...), województwo (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki S. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości o zawartości przekraczającej 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 k.k.

Powyższe oznacza, że oskarżony swoim zachowaniem wypełnił znamiona występku określonego w art. 178a § 1 k.k., gdyż jechał na drodze publicznej pojazdem mechanicznym znajdując się w stanie nietrzeźwości, gdyż zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekroczyła wartość określoną w art. 115 § 16 k.k., który zawiera definicję stanu nietrzeźwości. Zgodnie bowiem ze wskazanym przepisem stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 k.k. zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony niewątpliwie spożywał przed rozpoczęciem jazdy alkohol i w związku z tym znajdował się w stanie nietrzeźwości. Swoim zachowaniem zrealizował więc znamiona zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

W ocenie Sądu przestępstwo jakiego dopuścił się oskarżony **S. B.** cechuje znaczny stopień społecznej szkodliwości. Oskarżony powinien mieć świadomość zagrożenia jakie stwarza dla innych uczestników ruchu nietrzeźwy kierowca. Oskarżony kierując samochodem po drodze publicznej w stanie nietrzeźwości naruszył jedną z podstawowych zasad obowiązujących w ruchu lądowym, a mianowicie wymóg trzeźwości. Postawa oskarżonego świadczy o braku poszanowania nie tylko dla powyższej zasady, ale też lekceważącym stosunku do przepisów prawa karnego penalizujących takie zachowanie oraz braku poczucia odpowiedzialności za zdrowie i życie innych uczestników ruchu drogowego.

Kierowanie pojazdem w stanie nietrzeźwości zawsze jest niebezpieczne. Oznacza to, że organ orzekający nie musi wykazać, iż zachowanie sprawcy spowodowało zagrożenie, a nawet stwierdzić należy, iż udowodnienie przez oskarżonego, że w konkretnej sytuacji zagrożenie nie powstało i powstać nie mogło, jest bezskuteczne i nie zwalnia z odpowiedzialności za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

W ocenie Sądu wina oskarżonego została udowodniona. Oskarżony działał umyślnie i z zamiarem bezpośrednim. Przypisany zaś oskarżonemu czyn miał charakter zawiniony. W ustalonym bowiem stanie faktycznym oskarżony mógł zachować się zgodnie z prawem i nie zachodziły żadne okoliczności, które z uwagi na osobowość oskarżonego mogłyby wpływać ograniczająco na możliwość jego zachowania się w sposób zgodny z prawem, czy też okoliczności, które wyłączałyby jego winę. Ponadto, w ocenie Sądu, przypisany oskarżonemu czyn był bezprawny, a stopień jego społecznej szkodliwości był wyższy niż znikomy. Czyn zaś oskarżonego charakteryzuje się znacznym stopniem społecznej szkodliwości.

Przy wyborze rodzaju i rozmiaru kary, jak również przy orzekaniu o rodzaju i rozmiarze środków karnych Sąd baczyl, aby były one współmierne do wagi i okoliczności popełnionego czynu oraz do stopnia naruszonych przez oskarżonego dóbr prawnie chronionych. W związku z tym, przy wymiarze oskarżonemu kary zasadniczej, Sąd wziął pod uwagę stwierdzoną w chwili orzekania niekaralność oskarżonego **S. B.**, a także uwzględnił stopień intoksykacji alkoholowej jego organizmu stwierdzony przez biegłego sądowego z zakresu toksykologii Z. W. na poziomie przekraczającym 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, poruszanie się w godzinach rannych na drodze publicznej samochodem oraz spowodowanie kolizji drogowej.

W aspekcie powyższego, Sąd wymierzył oskarżonemu **S. B.** karę 8 miesięcy pozbawienia wolności o charakterze nieizolacyjnym. Bowiem Sąd stwierdził, iż w przypadku oskarżonego zasługuje on na dobrodziejstwo instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary, gdyż postawiono wobec niego pozytywną prognozę kryminologiczną. W ocenie Sądu kara zasadnicza, w postaci kary 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, jest karą adekwatną do stopnia zawinienia i znacznej społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu, przede wszystkim zaś umożliwi wdrożenie wobec oskarżonego poczucia obowiązku przestrzegania w przyszłości norm prawnych. Zdaniem Sądu, kara zasadnicza w postaci kary pozbawienia wolności o charakterze wolnościowym na poziomie 8 miesięcy uwzględnia w sposób prawidłowy okoliczności popełnionego czynu, rangę naruszonych dóbr prawnie chronionych, motywację i osobowość sprawcy, oraz jest współmierna zarówno do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego czynu, jak również spełni cele zapobiegawcze i wychowawcze oraz potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. W ocenie Sądu nie ma żadnych argumentów przemawiających za orzeczeniem wobec oskarżonego kary o charakterze bezwzględnym, jak również do orzekania kary grzywny. Bowiem oskarżony wprawdzie posiada pracę zarobkową i osiąga dochód w wysokości 2.100 złotych netto, niemniej jednak posiada na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci w wieku 13 i 4 lat, a w stosunku do jednego z nich jest zobowiązany alimentacyjnie (płaci na młodszą córkę 400 złotych miesięcznie alimentów). Podkreślić należy, iż zupełnie nieuzasadnione w tym przypadku nakładanie na niego dodatkowych zobowiązań finansowych. Tym bardziej, że w przedmiotowej sprawie oskarżony ma łącznie do zapłaty 5755,85 złotych. A zatem, uiszczenie dodatkowo kary grzywny przez oskarżonego byłoby z ewidentną szkodą dla dzieci wobec których ma zobowiązania finansowe.

Przy czym, na podstawie art. 73 § 1 k.k. Sąd oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora uznając, iż instytucja ta będzie skutecznym narzędziem nadzoru nad oskarżonym, gdyż istnieje potrzeba stałej kontroli umożliwiającej Sądowi wgląd w przebieg okresu próby, zdyscyplinuje oskarżonego i zachęci go do przestrzegania porządku prawnego, a ponadto kontakt z kuratorem na celu ułatwienie oskarżonemu przestrzeganie porządku prawnego.

W przypadku skazania za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. sąd obowiązany jest w oparciu o treść art. 42 § 2 k.k. orzec zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów albo pojazdów określonego rodzaju na okres nie krótszy niż 3 lata. Mając na uwadze poziom alkoholu w organizmie oskarżonego, przekraczający próg trzeźwości opisany w art. 115 § 16 k.k., jak również czas i miejsce popełnienia zarzucanego mu czynu, uzasadnione jest twierdzenie, iż oskarżony

stwarza zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu drogowego i przemawia to za czasowym pozbawieniem go uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi. Podkreślić w tym miejscu należy, iż Sąd miał na uwadze, że poruszanie się pojazdami mechanicznymi, ale też innymi pojazdami pod wpływem alkoholu stwarza realne niebezpieczeństwo dla innych użytkowników dróg, albowiem osoba jadąca pojazdem w stanie nietrzeźwości ma ograniczoną możliwość postrzegania oraz ograniczoną zdolność reagowania na zmieniającą się w sposób dynamiczny sytuację na drodze, wzrasta zatem ryzyko nieprzewidywanych zachowań kierującego.

Zważywszy na okoliczności popełnionego czynu, osobowość oskarżonego **S. B.**, a także jego niekaralność w chwili orzekania, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 lat będzie adekwatną represją karną.

Ponadto, ze względów wychowawczych, Sąd orzekł również na podstawie art. 43a § 2 k.k. środek karny w postaci świadczenia pieniężnego w kwocie 5.000 złotych, które zasądził od oskarżonego **S. B.** na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

W oparciu o art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego **S. B.** na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków kwotę 575,85 złotych uznając, że oskarżony jest w stanie ponieść je bez uszczerbku dla utrzymania swojego i swojej rodziny.

Na wydatki te złożyły się:

- opłaty przewidziane za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30 złotych na podstawie art. 618 § 1 pkt 10 k.p.k., a także §1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2014 roku w sprawie opłat za wydanie informacji z Krajowego Rejestru Karnego (Dz. U. z 2014 roku, poz. 861),

-ryczałt za doręczenie wezwań i pism w postępowaniu przygotowawczym w kwocie 20 złotych i w postępowaniu sądowym w wysokości 20 złotych na podstawie art. 618 § 1 pkt 1 k.p.k. i §1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym (j. t. Dz. U. 2013, Nr 663);

-należności biegłych w wysokości 495,85 złotych na podstawie art. 618 § 1 pkt 9 k.p.k.

Opłatę w wysokości 180 złotych wymierzono na podstawie art. 627 k.p.k. i art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (j. t. Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.). Sąd obciążając oskarżonego w całości opłatami i obowiązkiem zwrotu wydatków miał na względzie jego sytuację rodzinną, osobistą i wysokość osiągniętych dochodów.